

REDAȚIA:
și
ADMINISTRATIA:
Batthyányi uteza Nr. 2

Articol și corespondențe pentru publicare se trimit redacțiuniei.

Concurs, inserțiuni precum și taxele de abonament se trimit Administratiunii tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FOAIE BISERICEASCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECA.

PRETUL
ABONAMENTULUI:

PENTRU

AUSTRO-UNGARIA:

Pe un an: 10 cor.

Pe $\frac{1}{2}$ an: 5 cor.

PENTRU ROMÂNIA ȘI

STRĂINĂTATE:

Pe un an 14 franci.

Pe $\frac{1}{2}$ an 7 franci.

Telefon pentru oraș și comitat Nr. 286.

Două instituții culturale.

Avem două instituții culturale în Arad: Asociația arădană și Reuniunea femeilor române din Arad. Și una și alta a trecut prin grea criză, le-a surghiunit neînțelegerea, dar pe ambele le-a reînviat înțelegerea din urmă, ce să a sălașluit în societatea arădană și acum sunt pe cale să-și împlinească sublima misiune culturală ce o are fiecare în felul ei: Asociația, desvoltarea culturală-economică pe terenul social; iar Reuniunea femeilor, cultura femeii române.

Asociația s'a simțit destul de tare la începutul anului curent pentru desvalirea puterii sale și pentru trecerea la fapte. Memorabila adunare generală din februarie a avut succese morale și materiale, cari au dat condițiile de vieată a acestei instituții: suflet și corp, adică însuflețire și bani. Așa s'a făcut cuvântul în fapte. Asociația aranjază conferințe poporale, distribuie ajutoare la mesei, înfințează cor, cu un cuvânt lucrează, dă societății impulzuri de însuflețire pentru cultura românească și reversă lumină. Proxima adunare generală ce se va ține în decursul acestei ierni este chemată a duce înainte avântul ultimei adunări generale. Dumnezeu să-i ajute!

Reuniunea femeilor este mai norocoasă pentru comitetul damelor române din Arad în frunte cu neobosită doamnă Oncu, au pus în mișcare femeile române de pretutindeni, ca să ridice un camin culturii femeii române în Arad, un internat.

Nicări nu este atât de mult reclamat un institut de educație pentru fetițele românce, fiitoarele mame, ca și în Arad și provincia Aradului, pentru că Aradul cu provincia sa și cu Banatul răzămat de Arad dă cel mai mare contingent de eleve, cari și fac cursul educației lor în internate.

Școala din Sibiu nu le poate primi pe toate și nici îngusta școală de fete de astăzi din Arad, și așa fetițele crescute în interne străine își pierd decorul lor românesc și legea și limba, sau cel puțin nu au sens pentru ele. Sufletul lor este dedicat idealurilor străine de neamul lor, cu un cuvânt în sufletul lor nu mai sunt românce și

aceasta înseamnă a nu mai avea mame române în cercurile culte românești. Aceasta ar însemna distrugerea vieții familiare ortodoxe române și prin aceasta distrugerea temeliei bisericei și neamului nostru.

Sâmbătă am avut ocazia a ne delecta în expoziția lucrurilor de mână incuse la Reuniune pentru loterie. Admirabile țesături din arta femeii române, care îi arată vechea ei cultură păstrată în războaiele țărănești. Sămnul, că am venit aici îmbrăcată în haina culturii și nu aici ne-am gătit haina. Cărtința noastră e aceiaș cu cea din Italia. E chestiune de cultură pentru noi a-ne țineă portul și podoaba națională a casei românești. Onoare acelor femei, cari au desgropat arta țesături femeiești din războaiele țărănești și i-au dat locul de onoare unde i-se cuvine a fi: decorul saloanelor clasei înalte unde să demonstre vechia noastră cultură. Că nu suntem parveniți în concertul lumii culte.

În concertul de sâmbătă ni-se prezintă o altă comoară a sufletului românesc: spiritul artistic muzical cu dulcea doină românească. A fost triumful motivelor românești în arta muzicală.

Și școala românească confesională a câștigat câteva petricele în moneta sunătoare ce a incurșat cassă.

Nu voim să zicem prin această, că urâm cultura străină, pentru că nu mai barbarul urește cultura în care își vede perirea sa, ci voim să zicem, că iubim cultura noastră și vrem să susținem caracterul culturii românești, pentru că, și ca oameni culți vrem să rămânem români.

Am voit prin aceasta să remarcăm valoarea morală a instituțiilor culturale, pentru că nu este menițunea asocierilor culturale de a fi numai «Sparkassa» instituțiilor culturale, ci mai presus de toate a dă inspirație obștei pentru cultura românească, căci din suflete răsar faptele.

Odinioară se zicea: »a cui este țara, aceluia este și religia;« astăzi să zice: »a cui e cultura a aceluia este și țara« și acest mod de gândire uman trebuie să fie stăpânitor la noi.

Importanța științelor naturale.

În conferința învățătorilor din protoprezbiteratul Sibiului — în archidieceză nu se află o reuniune, care să cuprindă pe toți învățătorii în o singură corporație, cum o aflăm aceasta în dieceza noastră — dl prof. I. Bratu, a ținut o prelegere, făcând câteva experimente din domeniul fizicii, experimente, cari ar trebui arătate în fiecare școală primară. Interesanta și instructiva prelegere, *în felul cum s'a făcut e prima*, care s'a ținut în vre-o conferință învățătoarească dela noi, cu subiect luat din domeniul științelor naturale. — Ca introducere dl Bratu a spus câteva cuvinte și despre importanța științelor naturale în viața unui popor; în cele următoare ne luăm voia a dà un rezumat din introducerea prelegeriei:

Né plângem adeseori, că țărani nostri nu-și cultivă în mod rațional moșioara să și tot așa de des ne tânguim asupra faptului atât de pagubitor pentru noi, că în organismul nostru social ca popor, lipsește un puternic organ de viață: clasa mijlocie, care e menită să împreună în mod firesc țărăniminea cu inteligențialii și fără de care la nici un caz nu se poate ajunge la un echilibru în viața noastră națională, în viața noastră economică.

Aceste neajunsuri, unii învățăți ceară să le aducă în cea mai strânsă legătură cu prea puțina atenție care se dă științelor naturale în școalele noastre peste tot.

Și cu tot dreptul, pentrucă, atât economia rurală, pe care se sprijinește țărăniminea, cât și industria, pe care se intemeiază clasa de mijloc, nu sunt altceva decât științe naturale aplicate. A. astăzi a cunoaște natura și calitatea solului, precum și substanțele, cari fac pământul mai productiv și mai roditor, nu înseamnă altceva, decât a pune'n aplicare unele cunoștințe de chimie și mineralogie. Cultivarea plantelor agricole reclamă aplicarea cunoștințelor de botanică. Ca să putem întrebunță cu folos aceste plante, ca să putem face din economia de vite adevărată economie, trebuie să avem cunoștințe de zoologie.

Numerosele instrumente și mașini agricole, cu ajutorul căror săvârșim diferite lucrări în economia rurală, toate funcționează după legi fizice hotărâte, pe cari nu le poți nescoti fără a întâmpina greutăți, sau a te pagubi. Asemenea lucruri s-ar putea spune și despre industrie, care prelucră materii brute în fel și fel de obiecte cu o mulțime de instrumente și mașini industriale.

Din constatăriile de până aci ajungem și conviști, că în ramii de activitate omenească despre cari vorbim, la tot pasul ni-se cer cunoștințe, cari aparțin vastului imperiu al științelor naturale. Putem deci înțelege că fără aceste cunoștințe nu suntem îndreptățiti să speră nici pentru viitor o muncă mai rodnică și mai rațională în agricultura noastră. E ușor de înțeles, că numai științele naturale ar putea deștepta sau mai bine zis crea în noi interesul și îndemnul pentru imbrățișarea și cultivarea cu succes a meserilor. Iar pentru formarea acestor îndemnuri — să fim sinceri — școala de astăzi nu oferă destule prilejuri.

Nu ne mai putem scuză că ne-ar lipsi inclinația către acești ramii de activitate, căci știm și cunoaștem interesul ce l-a adus cu sine copilul venit la școală, lăsând în părăsire la marginea părăului morișca de apă, otelele de salcie de pe plugul și mașina de bostani, cunoaștem cu toții fantasia lor vioaie, care poate să vadă în cocenii de cucuruz boi zdraveni și apti pentru lucru cîmpului și în cioburile de sticlă adunate de prin unghere, marfă nouă în prăvălia bine asortată. Ce ar fi deci mai natural, ca școala să desvoalte mai departe cunoștințele și inclinațiunile elevilor.

Însă în cele mai multe cazuri se întâmplă chiar contrarul. Copilul ajuns în școală nu mai vede nici una din sculele sale, cari i-au fost cei mai buni tovarăși de petrecere, ci în scurtă vreme e pus să caute prin cărți după substantive, și le caută în toate limbile înțelese și neînțelese de el. Cum poți aștepta dela un astfel de băiat, care conștientios a terminat școala primară agerindu-și dibăcia mai mult în afara substantivelor, ca reîntors la coarnele plugului să fie mai îscusit decât un altul, care nu a cercetat școala. Duce el cunoștințe practice din școala? Va putea el să pună în practică ceea ce a invățat în școala?

În felul acesta să explică, pentrucă nu sprijinește țărani nostri școala cum ar trebui? Pentrucă el vede, că nu-i stă în ajutor acolo unde are lipsă și unde-l doare. — „Un singur fenomen de fizică nu i-a fost explicat — după cum zice un învățat de al nostru — așa fel, ca el regăsindu-l în viață practică să-l stie stăpân și să-l pună în serviciul său“.

La noi în cele mai multe cazuri lipsesc și condițiile pentru acest scop. Din cărți nu se pot invăța științele naturale ci numai cu obiectele expuse în un mic muzeu și laborator de științe naturale, cum o putem vedea aceasta la școalele popoarelor culte. Cercetarea și cunoșterea unui mic muzeu și laborator de științe naturale înzestrat cu cele mai de lipsă aparate pentru arătarea, cunoașterea și aplicarea legilor naturii, în mijlocul căreia ne-a pus Dzeu să trăim și a-le cărei bogății menite pentru noi — din cauza neștiinței noastre — ni-le exploatează streinii, ar putea face mai mult bine decât sporul ce se face în câteva ore de gramatizare.

Puține, din samă afară mic e numărul școlilor provăzute cu astfel de recvizite.*). Știm acest lucru din practică, cercetând câteva școli sătești și mi-să dat ocazia să privesc în inventarul mai multor parohii, în cari iubirea recvizitelor școlare era reprezentată prin o sumă de tot modestă în comparație cu altele, ce conțin lucheruri de zeci de ori mai puțin folosite. De multeori de dragul unei iluzii optice jertsim neasemănător mai mult, decât provederea școalelor noastre cu recvizite necesare. Chiar și acolo unde mai este căte ceva, nici pe deosebire nu e îndestulitor de a face instrucția științelor naturale după cerințele de azi.

La aceste neajunsuri m'am gândit când m'am decis să țin conferința de astăzi. După acestea dl Bratu a făcut câteva experiente însoțindu-le cu explicații.

Păcat, că a fost ascultată numai de un protopopiat!

*) La librăria noastră diecezană avem în depozit colecțiile necesare la învățarea științelor naturale în școalele primare.

Frumusețile creștinismului.

de

Fr. R. de Chateaubriand.¹⁾

„Cât am iubit legea ta Doamne!“
 „Toată ziua gândirea mea este“. (Ps. 118, 97.)

În vremea aceea, când apăruse pe pământ Măntuitorul, toate neamurile erau în cea mai expansivă aşteptare, că un bărbat preavestit va apărea în curând.

„Întreg orientul — zice Suetonius — purta în sine o veche legendă: că în Iudea se va ridică un bărbat, care va intemeia împărăția universală“.²⁾

Tacitus relatează aceleași, aproape cu aceleași vorbe. După zisa acestui mare istoriograf „cei mai mulți iudei erau de tot convingi, că după un oracol cuprins în sfintele cărți ale preoților, în vremea aceea (a domniei lui Vespasian) Orientul va căstiga nouă putere și un bărbat distins, ieșit din Iudea va stăpâni lumea“.³⁾

Când, în sfârșit Josephus vorbește despre dărâmarea Ierusalimului comunică: Iudeii ar fi pornit răscocă contra Romanilor, îndeosebi sub îndemnul unei profetii neclare, care le prevedea, că în vremea aceea se va ridică dintre ei un bărbat și va cucerî stăpânirea lumii.⁴⁾

Și „Testametul Nou“ oferă multe date despre această nădejde răspândită în Israîl. Poporul care rătăcea prin pustie întrebă pe Ioan Botezătorul: dacă-i el Mesia cel mult așteptat, unsul lui Dumnezeu, Hristos. Junii din Emans sunt foarte amărăți, când înțeleg, că Ioan nu este bărbatul chemat să măntuiască Israîlul.

Cele săptămâni anuale sau patru-sute-nouăzeci de ani dela reclădirea templului, se împliniseră. În sfârșit, Origene, după ce a înșirat toate tradițiile acestea ale Iudeilor, adaugă: că mulți din-trănsii vedea și recunoșteau în Iisus Hristos pe liberatorul poporului, făgăduit de proroci. (Origen, contra Celsum.)

Cerul pregătise, aşadară, și netezise drumul, pe care avea să-l urmeze Filiul Omului. Neamurile despartite de multă vreme prin moravuri și forme de guvernare — își păstrau o dujmănie moștenită. Dar instantaneu încetează zgomotul armelor, popoarele împăcate ori cuprinse se pierd toate, în massa universală a poporului roman.

Pe de-o parte religiunea și morala au ajuns la un așa grad de sticăciune, care producea schimbări prin silnicie; pe de altă parte încep marile învățături

despre unitatea lui Dumnezeu, nemurirea sufletului și să răspândi tot mai mult și mai mult pe pământ.

Astfel să deschid din toate părțile drumurile pentru învățătura cea nouă. O limbă universală ajută răspândirea ei grabnică. Împărăția universală română e constituită în parte din neamuri sălbatici, parte cultivate, dar în totalitatea lor sunt în cel mai înalt grad nenorociți. Pentru cei dintâi este simplicitatea învățăturii creștine, pentru ceialalți sunt virtuțile ei morale — și pentru toți mila și dragostea, mijloacele măntuirii, găsite din cer pentru popoare.

Aceste mijloace au avut o influență atât de covârșitoare, încât două veacuri după Iisus Hristos Tertulian putea să spună judecătorilor romani: „Noi suntem abia de ieri și totuși sunt pline de noi orașele voastre, insulele voastre, cetățile, castrele, — noi充满 coloniile voastre, corporațiunile, decuriile, conciliile și palatele; în senatul vostru și în forul vostru sunt creștini; noi numai templul vostru vi-l lăsăm: sola reliquimus templo.“¹⁾

Cu aceste mari și foarte importante pregătiri răsuști se imbină splendoarea-minune. Adevaratele profetii (oracule), cari amuțiseră în Ierusalim atât de demult, își înălță din nou glasul, iar falșele sibile amuțiră. O nouă stea răsără în orient; Gavriil se pogori la Maria și un cor de duhuri pioase cântă în noaptea tăcută, în norii din cer:

„Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace!“

Ca din senin se răspândește vestea: Măntuitorul lumii s'a născut în Iudea. El nu s'a născut în purpură în modestul adăpost al săraciei. El nu a fost anunțat celor mari și puternici de pe pământ; ci îngerii l-au descoperit celor de jos și umiliți. El nu a întrunit în jurul leagănelui său pe fericitii pământului, ci pe cei nenorociți. Prin cel dintâi act al vieții sale s'a declarat el îndeosebi de Dumnezeul săracilor. Să zăbovim puțin aci, să stabilim o reflexiune. De la obârșia vremurilor vedem cum devin regi, eroi, bărbați aleși vestiți — zeii popoarelor. Și vedem aici pe fiul unui dulgher (măsar) într'un mic colț al Iudeei, model de dureri și mizerie! El e batjocorit în public prin pedeapsa de moarte pentru cea maijosnică crimă. El își alege învățăcei din clasele cele mai de jos ale poporului. El predică numai jertfă și renunțarea la podoabele pământești, onoruri, plăceri și putere. El preferă pe sclavi (robi) stăpânilor, pe săraci bogăților, pe suferinzi sănătoșilor. Tot ce înnoată în lacrimi, tot ce are rane și dureri, tot ce e lăpată și părăsit de lume și fuge de oameni, — și este ceea mai curată și mai sfântă mulțămire.

Puterea, bogăția și fericirea sunt — din contră — cu intenție amenințate de dânsul. El răstoarnă toate concepțiile de morală, cari erau în general acceptate pe atunci. El intemeiază noui raporturi între oameni, un nou drept — al ginților, — o nouă cre-

¹⁾ Născut la 1768 în Saint-Malo, Francois-René de Chateaubriand, a publicat următoarele scrieri: »Essay sur les révolutions«, »Atala«, »Génie du christianisme« (1802), »René«, »Martyrs« (1809). Itineraire de Paris à Jérusalem (1811). — Scriitor, care se distinge prin frumusețea limbii și a stilului. A avut o influență însemnată asupra literaturii franceze din prima jumătate a veacului XIX.; e socotit de precursor al romanticismului francez.

²⁾ Imp. Vespas. (c. IV).

³⁾ Hist. libri, V., 13.

⁴⁾ De bello Judaico.

¹⁾ Tertulian, apolog. cap. 37.

dință publică. Astfel își înalță el divinitatea sa, triunfă asupra religiunii împăraților, se avântă peste tronul lor și ajunge la urmă la stăpânirea lumii. Nu! — dacă glasul lumii întregi să ridică în contra lui Iisus Hristos, dacă toată lumina filozofiei s-ar reuni contra învățăturilor sale — nu! nu ni-ar convinge nici când, că o religiune spriginită pe astfel de stâlpi de temelie, este o religiune *omenească*. Acela, care a făcut să fie adorată crucea, — acela care a dat oamenilor, ca obiect al cultului lor *omenirea suferindă și virtutea gonită*; — acela, da, o jur, nu putea să fie decât un *Dumnezeu*.

(Va urmă).

Emil sau Despre educațiune

de
J. J. Rousseau,

tradus de

Ioan Ardelean, inv.

Cartea II.

— Urmare. —

Una dintre caracteristica omului e, că tot aceea ce-i stă în puterile sale, le privește ca posesiune proprie. În privința această are drept Hobbe, când zice: „Potenția mijloacele poftelor spre îndestularea acelora și toți vor deveni stăpâni absoluiți”. Prin urmare copilul trebuie numai să voiască și ajunge în posesiunea lucrului dorit, își va închipui, că e stăpân a toate. El privește în oameni slugi și dacă împrejurarea ar aduce cu sine, că suntem necesitați a-le refuză ceva — care își închipuie toate de posibile, când dispune el — aceasta refuzare c consideră drept o împotrivire contra lui. Orice scuză ce am aduce-o întru mantuirea refuzării ar privi-o că scuză goală, fiindcă încă nu e în stare a judeca serios lucrurile. În toate ar vedea reavoință și sentimentul premeditat de desconsiderare î-ar amâna întru atât sufletul, că fiind plini de ură împotriva întregii lumi, orice împotrivire iar face furioși, pe când binefacerea cea mai mare manifestată relativ la dânsii ar desconsidera-o fără nici o gratitudine.

Cum putem să ne închipuim, că un astfel de băiat răpit de mânie și patimi netrebnice să fie cândva fericit? „E fericit”, când în același timp e tiran, slugănic până la disgustare și cel mai mizerabil dintre toate ființele! Eu am văzut băieți crescând în felul acesta, cari au poftit să-le răstoarne o casă cu umărul — după cum a făcut Samson — ca să le coboare stegulețul ce-l zărîră în vîrful unui turn: ca să le opreasă în loc un regiment întreg cu scopul ca să audă mai multă vreme sunetul tobelor și cari strigă în modul cel mai nepăcat, când a-ți îndrăznit să nu le face pă voialor. Înzădar se nizuaia a-i împăca într-un fel, ei sberără îndărătnici că și luă gura. În veci și au petrecut vremea în plâns și sbierături fiind cerbicoși, obstinenți și furioși. Oare să se simtă fericiți astfel de băieți? Dacă contribuie la slabiciunea dorul de dominațiune, de aici relatează stupiditatea calamitate. Dintre doi băieți resfătați unul bate cu pumnul în masă, iar celalalt se opune mării.

Dacă germanii primi ai dominațiunii și tiraniei sunt în stare a face pe copilul fraged nefericit, ce se

va alege de dânsul mai târziu, când pășind în viață de toate zilele va trebui zilnic să vină în coatingere cu semenii săi? Fiind deprins, ca toți să se apeleze înaintea lui ce spaimă îl va cuprinde atunci, când va vedea că toată lumea e conjurată împotriva-i și că aceea mulțime despre care a presupus, că o poate aduce în mișcare după bunul său plac, dintr-odată începe pentru dânsul a deveni aceea un greomânt apăsător. Ce față posomorâtă va arăta când va trebui să se convingă, că închipuirea și disprețul copilăresc îl va aduce numai necaz, desconziderare, batjocură amară și rușine. După atatea experiențe incurând va ajunge la aceea convingere, că nu cunoaște nici poziția sa, și nici puterea de care dispune. Văzând însă că nu poate face toate, va cugelă, că nu e în stare a face nimică; piedicile numeroase și neobișnuite vor avea asupra lui influență descurăjătoare, multul dispreț l-ar injosi total. Urmarile acestoră însă va fi, că va deveni molatic, timid și tarăitor, respective aceea, că acum întocmai așa va decădea, precum anterior s-a ridicat peste sine.

Să revenim la adevărata predestinație. Natura a format băiatul astfel, ca să fie iubit și sprijinit din parte-ne, dar nu de atare ca să purtăm frica lui și să î-ne supunem. Sau doară l-a înzestrat cu un esterior poruncitor, cu privire aspră, cu ton detunător și înfricoșat ca să însufle spaimă? Aceea o înțeleg pe deplin, că urletul leului însărcină animalele și că la vederea capului înfricoșat încep a tremura; dar se afă un lucru mai ridicol ca acela, când o magistratură în frunte cu șeful ei și imbrăcați de sărbătoare să se prostearnă înaintea unui băiat înfășat, aducând omagiu aceluia prin cavinte alese, pecând el în loc de orice respuns — scâncește sau se îndărjește.

Cine cunoaște mai deaproape viața copilărescă, acela știe, că o ființă mai debilă, neputincioasă mai deamnă de compătimi și avizată la ajutorul nostru nu ezistă pe lume. Se poate, că băiatul e numai pentru aceea așa nevinovat, blajin, ademenitor în expresia feții sale, ca cei ce îl impresoră să se intereseze mai bine de el, ca să-l sprijinească și să aibă grija lui. Ce poate fi, dară mai nenatural și absurd, că un băiat, care are cetezanță și împărți altora porunci în mod arrogan și obstinat, acelora, căroru nu trebuie să facă altceva, decât să-l părăsiască ca să moară în mod nemernic.

De altă parte cine nu va recunoaște, că ar fi o mare crudelitate, ca în urma slabiciunii lor dealcum destul de neputincioși să-i supunem capriciului nostru tot mai tare și încă prin aceea, că i-am lipsi de libertatea de care dispun, de aceea libertate restrânsă, prin care pot să abuzeze atât de puțin și care pentru ei este atât de necesare. Dacă nu este ceva mai ridicul ca copilul care ar vrea se facă pe domnul și orgolios, așa viceversa nu este ființă mai de compătimi, ca un băiat indispus și timid. Deoarece deodată cu maturitatea își ia începutul și sclavia vieții civile, la ce să o potențăm aceasta cu sclavia privată? Să lăsăm, că cel puțin un minut din viață lui să fie scutit de aceasta sarcină, că nu natura ni-a pus-o încarcă; să nu-i conturbăm în desfășarea libertății, care pe ei — de altcum puțin timp — să tine departe dela acelea escese, cari își au originea lor în sclavie. Lăsă vină acei crescători stricti, acei tați neindurători cu acele excepționări netrebnice și mai vârtoș să studieze modul de educație natural, în loc să vestească sume intelepciunea lor proprie.

(Va urmă.)

Nr. 291 /1909.

Concurs literar.

Subsemnatul Consistor, autorizat prin concluzul nr. 81 din a. c. al Sinodului nostru eparhial publică concurs pentru două lucrări istorice:

I. *Monografia institutului pedagogic-teologic din Arad*, din incidentul aniversării centenarului dela înființarea lui (1812) și

II. *Vieața și activitatea lui Moise Nicoară*, luptătorul pentru deschiderea bisericească-culturală a românilor din aceste părți.

Ambele lucrări vor avea să imbrățișeze istoricul diecezei Aradului, arătând mai ales urmările activității acelui institut și a lui Moise Nicoară asupra dezvoltării noastre bisericești-culturale, până azi.

Cea mai bună din fiecare scriere va fi răscumpărată cu suma de 500 coroane.

Lucrările să aibă, fiecare, estenziunea de cel puțin 5 coale de tipar octav cu literă garmond, iar manuscrisele să fie prezentate Consistorului eparhial până cel mult în 30 iunie 1911.

Lucrările trebuie prezentate sub pseudonim, pus pe titlul manuscrisului, precum și pe un plic sigilat (trimis cu manuscrisul deodată), în care să se indice numele, caracterul și locuința autorului.

Consistorul eparhial gr. or. român din Arad.

79 P. - 1909/10.

Anunț.

Direcția institutului ped.-teol. gr. or. rom. din Arad, aduce la cunoștință publică, că cu datul de 18 nov./1 dec. 1909, nr. 79 P. a liberat dupăt de pe absolvitorul preparandial de datul 9/22 iunie 1902, nr. 14 P.—1901/2 lui Alexandru Roja, născut în anul 1883, 2 nov. în comuna O.-Pecská (Pecica), comitatul Arad.

Mai departe același și cu același dat și număr ia liberat dupăt de pe testimoniu de evaluație învățătoarească, original de datul 3/16 iunie 1902, nr. 926 P.—1901/2.

Arad, la 18 nov. (1 dec.) 1909.

Roman Ciorogariu,
director.

CRONICA.

Aviz candidaților de învățători. Toți acei învățători disponibili și candidați de învățători rămăși fără aplicatie, — intru căt doresc să fie aplicati, să se insinue la Ven. Consistor în timpul cel mai scurt, prezentându-și diploma în copie autenticată la vr'un oficiu parohial sau la alte oficii bisericești.

Aviz! În tipografia diecezană a apărut ca brosură: Tipicul chemării *Duhului Sfânt la adunări și la încreparea anului școlar*. Se poate căpăta la Librăria diecezană din Arad cu prețul de 30 fil.

La librăria diecezană în Arad, strada Deák Ferencz, se află de vânzare „Liturgia lui Ioan Crisostom”, de Nicolae Ștefu, pentru corul școlarilor și cor mixt eu prețul redus dela 5 cor. la 3 cor. exempl. + porto postal. Aceasta liturgie e cea mai ușoară și mai frumoasă pentru corurile noastre de băieți și mixte dela sate. Pe lângă toate răspunsurile liturgice, mai conține o mulțime de irimoase, pricesne — și una de cântări naționale.

Tot aici și la autor (în Ecska, Torotál m.) se află și 4 colinde culese din Munții Apuseni și aranjate pe note pentru cor bărbătesc și mixt de St. Ștefu I. v. în Ecica. Prețul unui exemplar 2 cor. + porto. Cele mai frumoase colinde pentru sărbătorile Crăciunului.

Concurse.

Pentru îndeplinirea următoarelor parohii vacante se publică concurs cu termin de alegere de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala”.

Bochia-Benești de clasa a III-a, dotația unea e: bir dela 90 căsi căte o vică cucuruz sfărmat și ștolele îndătinate.

Hășmașiu-Urvășiu B., de clasa a II-a, emolumentele: pământ de 8 cubule, dela 35 căsi din Urvișiu căte o jumătate măsură cucuruz bir, ștolele uzuale.

Mărăuș-Secaci, de clasa a III-a, beneficiul: pământ de 8 cubule, bir dela 110 căsi căte o jumătate măsură cucuruz, ștolele îndătinate.

Pentru tusele parohile întregirea dotației dela stat. De locuințe se vor îngriji aleganții preoți.

Recurenții au a se prezenta la sf. biserici pentru a cântă, celebra și predică, având recursele adresate comitetelor parohiale a-le trimite la subscrисul înainte de espirarea lor 30 zile în F.-Györös.

F.-Girișiu, la 17/30 nov. 1909.

Pentru comitetele parohiale:

Petru Serbu, protopop.

1—3

Pe baza înaltului ordin consistorial cu Nr. 7360 din anul 1909 prin aceasta să scrie din nou concurs pentru îndeplinirea parohiei a II-a din Kurtakér, (Curtacher) resistemizată prin concluzul Ven. Sinod eparhial cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt: 1. Sesiunea dela parohia foastă în estenziunea ei de astăzi, împreună cu dreptul de pășune. 2. Unul din intravilanele parohiale. 3. Ștolele legale și eventuala întregire dela stat.

Alegandul va fi obligat a propune fără alta remunerări religioanea în una din școalele noastre confesionale, precum și a predica la rândul său. Alegandul va suporta regulat toate dările publice.

Deși parohia e clasificată de clasa I-ă dupăce nici la a doua scriere de concurs, nu s-au însinuat reflectanți, Ven. Consistor a binevoit a admite la concurs și reflectanți cu evaluație de clasa a II-a.

Reflectanții sunt obligați a se prezenta în cutare duminecă ori sărbătoare în sfânta biserică din Curtacher spre a-și arăta dezeritatea în cele rituale și oratorie, iar recursele ajustate după recerintă, a le înainta Prea On. Oficiu ppresbiteral din Világos (Siria).

Kurtakér (Curtacher) la 15/28 noiembrie 1909.

George Ursu,
președinte,

Adrian Ungurean,
not. com. par.

În conțalegere cu: **Mihail Lucuța**, pprezbiter insp. școl confesional.

—□—

1—3

Pentru indeplinirea postului invățătoresc la școala confesională gr. or. rom. din Iești, protopopiatul Belințului, în urma penzionării fostului invățător Virgil Amandia, se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Școala”.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt: 1. În bani gata 1000 cor. 2. Locuință cu 2 chilii, culină și cămară, intravilanul școală de 800 st. □ cu supraedificatelor; 3. Pentru participare la conferințe și reuniune căte 10 cor. totul 20 cor.; 4. pentru scripturistică 10 cor.; 5. Dela înmormântări, unde va fi poftit, 1 coroană.

Pentru încălzirea și curățirea salei de invățământ se va îngrijii comuna bisericăască.

Alesul e-îndatorat a țineă școală de repetiție, a provedeă cantoratul, și a propune studiul religiunii fără altă remunerare.

Cvincenalele prescrise de lege se compută numai după un serviciu de 5 ani neintrerupti în această comună.

Recurenții vor înaintă petițiile instruite amăsurat regulamentului și adresate comitetului parohial din Iești, oficiului protopopesc din Belinț (Belinț) având a se prezintă în vre-o duminecă sau sărbătoare la s. biserică spre a-și arată desteritatea în cântare și tipic.

Iești, din ședința comitetului parohial, ținută la 12/25 noiembrie 1909.

*Romul Săcoșan,
paroh, pres.*

*Virgil Amandia,
inv., not. com. par.*

Cu consenzul meu: *Gherasim Sârb.* protoprezbiter, ca inspector școlar.

□

1—3

Pe baza ordinațiunilor Ven. Consistor diecezan din Arad, Nrl. 6451 și 7101/1909, prin aceasta să scrie concurs cu termin de 30 zile, dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala” pentru indeplinirea stațiunii invățătoresc din Musca, pe lângă următoarele emolumente.

1. Salar fundamental 1000 coroane, solvind în rate trei-lunare anticipative din cassada culturală.

2. Cvrțir liber constătător din 2 chilii, culină, cămară, pivniță cea mică de sub locuință, grajd, sopru, cocini, 2 poduri, unul din cele două intravilanane școlare și o cânepiște.

3. Cvincenalele legale după serviciul cel va presta alegândul în comună.

4. 10 coroane pentru scripturistică.

5. Pentru conferințele invățătoresc 20 coroane.

6. Dela înmormântările mari la cari va fi poftit 2 coroane, mici 1 coroană. De curățirea și încălzirea salei de invățământ se va îngrijii comuna bisericăască.

Alesul va avea a conduce fără alta remunerare ambele străni și a instruă băieții școlari în cântările bisericesti. Acei recurenți cari pot dovedi prin atestate capacitatea de a înființa și conduce cor, să le alăture la recurs. Doritori de a ocupa acest post vor avea a-și înaintă cursele ajustate conform §-lui 61 din regulament adresate comitetului parohial din Musca (Muszka), cettul Arad. P. On. oficiu ppesc din Siria (Világos) având a se prezintă în cutare, duminecă ori sărbătoare în sfârșit biserică din Musca spre a-și arată desteritatea în cântare și tipic.

Dat din ședința extraordinară a comitetului parohial gr.-or rom, din Musca la 14/27 noiembrie 1909.

George Popescu.

*George Muntean,
inv. not. adh. a com. par.*

In conțelegeră cu: *Mihail Lucuția,* pop. insp. școl.

□

1—3

Pentru indeplinirea posturilor invățătoresc din Bochie și Ciuntăhaz pe baza ordinațiunii de sub nrul 2985/1909 sc. al Ven. Consistor orădan se publică concurs cu termin de alegere de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala”.

Dotațiunea e în Bochie-Benești: în bani 290 cor., 5 cubule bucate, 5 stânjini de lemn, 50 porții de fân.

Ciuntăhaz-Stoineschi-Hodîșel: 220 cor. în bani, 5 cubule bucate, 8 orgii lemn, 7 holde pascalău, 90 porții de fân. Intregirea dotațiunii se va cere din a statului visterie.

Reflectanți să-și înainteze cursele adresate comitetelor parohiale, la subscrисul în F.-Györös, până la terminul indicat, având a-se prezintă la sf. biserică spre așa dovedi pricăperea în tipic și cântări.

F.-Girișiu, la 17/30 nov. 1909.

Petru Serbu, protopop.

1—3

□

Pe baza ord. Ven. Consistor din Arad, nr. 7318 din 1909, se publică concurs pentru indeplinirea stațiunii inv. din Somoșcheș, devenită vacanță prin mergereea inv. Efr. Brindea, la Cenadul Unguresc; cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala”.

Salarul impreunat cu acest post este: 1. Bani gata 600 cor. solvite în rate trei-lunare anticipative. 2. Patru holde pământ arător, cu dreptul de păsunat. 3. Cinci stânjeni de lemn din cari se va încălzi și sala de invățământ. 4. Pentru conferință și scripturistică 30 cor. 5. Pentru curățirea salei de invățământ 25 cor. 6. Dela înmormântări, unde va fi poftit 1 cor. cu hora mortului 3 cor. 7. Locuință cu supraedificateli și jumătate grădina.

Pentru acest salar invățătorul ales va conduce clasele superioare, școală de repetiție, va provedeă strana stângă cu cantoratul, va instruă elevii în cântările bisericesti și cu aceștia va cânta în biserică și înmormântări.

Dela recurenți se recere evaluația necesară pentru invățători, iar dreptul la cvincenal față de parohie și-l poate forma numai după un serviciu de 5 ani în Somoșcheș.

Conducătorii de cor vor fi preferați.

Cursele ajustate cu documentele necesare, precum și cu atestat despre serviciul anterior, adresate comitetului parohial din Somoșcheș, se vor înainta M. On. Oficiu protopopesc din Borosjenő (comitatul Arad).

Reflectanți au a se prezintă în vre-o duminecă ori sărbătoare la sf. biserică, spre a-și arată desteritatea în cant și tipic.

Din ședința com. par. din Somoșcheș, ținută la 15/28 nov. 1909.

*Simeon Bulcu,
pres. com. par.*

*Ioan Tau,
inv. not. com. par.*

În conțelegeră cu: *Ioan Georgia,* ppresb. insp. școl.

□

1—3

Pentru indeplinirea stațiunii invățătoresc din Ghiroda (pprezbiteratul Timișorii) devenită vacanță prin abzicere se scrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Școala”.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt: 1. În bani gata 1000 coroane anual; 2. Locuință cu 2 chilii podite, cuină, cămară și toate edificiile laterale; 3. Folosința grădinii de lângă școală; 4. Cvincenalele după anii de serviciu impliniți în aceasta comună.

Recurenți au să dovedească, că posed evaluația unea recerătă; și pentru capabilitatea de a conduce

corul bisericesc, alesul va primi remunerație specială, ce i-se va da ulterior. Reflectanții vor avea să se prezinte, dar nu în ziua alegerii, în s. biserică spre a-și arată deșteritatea în cântare și tipic. Alesul va avea să provadă gratuit cântarea bis. în strană și la cultul divin public; iar la cel privat, unde va fi poftit, are remunerație specială. Recursele sunt a se adresa la Prea On. oficiu prezbiteral din Timișoara-Fabric (Temesvár-Gyárváros).

Dat din ședința comitetului parohial, ținută în Ghiroda la 16/29 noiembrie 1909.

Comitetul parohial.

Cu consensul pprezb. Dr. Tr. Putici, însp. de școale.

—□—

1—3

Pentru deplinirea definitivă a stațiunei invățătorescă din Berechiu, devenită vacanță prin abzicere, să escrie concurs cu termin de 30 de zile, dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala“.

Emolumentele sunt: a) în bani 300 cor.; b) 17 jugh. 1533 st. □ de pământ extravilan, parte arător, parte fânăt în valoare de 260 cor; c) competiția de pășune 80 cor; d) pentru lemn de foc 96 cor; (pentru încălzirea salei de invățământ parohia se va îngrijî separat); e) dela înmormântări unde va fi poftit: dela mici 80 fil., dela mari 1 cor. 20 fil., pentru umblarea cu crucea, dela preot 5 cor. în schimbul celor primeite dela credincioși, venitele cantorale dau suma de 70 cor.: f) locuință cu 3 chilii, culină, supraedificate și o grădină de 800 st. □; g) spese la conferință 16 cor. iar scripturistica 10 cor.

Pentru întregirea salarului la minimalul prescris de lege și pentru evinevenale, se va recurge la stat la timpul său.

Dările publice le va solvi cel ales.

Din locuință invățătorescă o chilie să rezervă parohiei, pentru elocarea bucatelor fondului bisericesc.

Alesul va avea să provadă cantoratul în biserică fără altă remunerație.

Recursele ajustate conform regulamentului și adresate comitetului parohial din Berechiu (Barakoy) vor fi a să naintă la oficiul pprezb gr. or. român din Borosjenő (com. Arad), iar recurenții sunt poftiți a se prezenta în careva dumineacă, ori sărbătoare în s. biserică, spre a-și arată deșteritatea în cant și tipic.

Din ședința comit. par. din Berechiu, ținută la 25 octombrie (7 noiembrie) 1909.

Ioan Popoviciu.

paroh. ort. rom. pres. com. par.

În conțelegere cu: *Ioan Georgia* ppresbiter, însp. școl.

—□—

2—3

Pentru îndeplinirea postului invățătoresc din Zimbru, devenit vacanță prin abzicerea inv. Alexandru Roja, să escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în foaia „Biserica și Școala“, pe lângă următoarele emoluminte: 1. Locuință: 2 chilii, culină și cămară și intravilanul școlar. 2. Salar în bani gata plăabil din cassa culturală 700 cor. 3. 24 cară de lemn, din cari se va încăzi și sala de invățământ. 4. Pentru curatoratul școalei 30 cor. 5. Pentru participare la ședințele conf. invățătorescă 20 cor. 6. Scripturistica în natură. 7. Dela înmormântări și alte funcțiuni cantoriale unde va fi poftit 1 cor.

Dat în ședința com. par. din Zimbru, ținută la 8/21 nov. 1909.

Zacharie Neamț,
not. adhoc.

Valeriu Cristea,
pres. com. par.

În conțelegere cu: *Cornel Lazar*, pprezb. însp. școl.

—□—

2—3

Pentru întregirea postului de invățător la școala gr. or. conf. rom. din Belinț, să escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Școala.“

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: a) în bani gata 1000 cor. la an. b) locuință în natură și grădină lângă locuință. c) pentru conferință 10 cor. d) pentru scripturistica 10 cor.

Reflectanții, cari au să fie calificați în sensul legii, sunt poftiți a se prezenta în decursul terminului concursual, în sfânta biserică spre a-și arată îndemnătatea în cântare și tipic; iar petiția concursuală, instruită în sensul legii a o așterne comitetului parohial, pe calea oficiului protopopesc din Belinț.

Se obseară, că alesul invățător să îndatorează și îngrijî pe spesele proprii de ținerea în curătenie și în bună rânduială a locuinții sale în partea din lăuntru. Alesul invățător va fi obligat, întrucât este capabil, a conduce și corul, fără altă remunerație.

Belinț 7/25 noiembrie 1909.

Comitetul parohial.

În conțelegere cu: *Gherasim Sârb*. protoprezbiter.

—□—

2—3

Se publică concurs pentru postul de invățător-cantor la școala ort. română din Giriș, cu termin de recurgere 30 zile dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Școala“.

Emolumentele sunt: 20 jughere pământ arător prețuit în 700 cor; $1\frac{1}{2}$ stângi de lemn din care se încălzește și școala de invățământ, cvartir liber cu 2 chilii, bucătărie și cămară, în curte grайд cu colniță și cotet; stolele îndătinate și anume: mort mic 1 cor., mort mare 2 cor., hora mortului 2 cor., cununie 1 cor.

Pentru întregirea salarului și evinevenale, se va recurge la stat.

Recurenții au se producă: estras de botez, că sunt născuți ort. români, cum și familia dacă sunt căsătoriți; atestat, că au absolvat preparandia într'unul din institutele noastre confesionale, atestat că sunt capabili și învățătoresc și moralitate dela oficiul parohial vidimat de protopopul concernent. Alesul va fi obligat, a conduce strana, a luă parte la toate funcțiunile împreunate cu cantoratul, atât în parohie, cât și în filii, a instruă elevii în cântările bisericești și a susțineă cu ei în biserică disciplina.

Alesul numai după spirarea acestui an școlastic de probă va fi întărit definitiv în postul seu.

Recursele ajustate cu documentele originale, au se fie înaintate pe calea oficiului protopopesc din Oradea-mare, comitetului parohial, în termenul indicat, iar până la acest termin, recurenții sunt poftiți să se prezinte în sfânta biserică spre a-și arată deșteritatea în cântare și tipic.

Recursele neajustate precum și cele intrate mai târziu, nu se vor luă în considerare.

Giriș, din ședința com. par. ținută la 10/23 noiembrie 1909.

Romul Mangra,
paroh. pres. com. par.

Demetriu Mărcut,
not. com. par.

În conțelegere cu: *Toma Pacală*, protopop.

—□—

2—3

In urma încuviințării Ven. Consistor diecezan de sub nr. 5131/1909, prin aceste să scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în foaia oficială pentru indeplinirea postului de *capelan temporal*, la parohia de clasa a II-a din Brusturi pe lângă veteranul paroh Nicolau Budugan de acolo.

Beneficiile impreunate cu acest post sunt: jumătate din toate venitele parohiale cari sunt: 1. În loc de bir paroh. 6 și jumătate jughere pământ fână și arător în valoare de 200 cor. de după care pe jumătate va avea să solvească dările capelanul ales. 2. Stoile legale, cari fac 180 cor. 3. Ajutor de stat conform evaluației alesului. 4. Casă parohială nefiind, alesul are să se îngrăiească pe spesele sale de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post, sunt poftiți, ca recursele lor înștruite conform regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial din Brusturi, să le suștearnă în terminul susindicat pe calea oficiului protoprezbiteral gr. or. român din Halmagiu (Nagyhalmagy).

Recurenții sunt poftiți să se prezenteze în termin regulamentar în vre-o duminecă ori sărbătoare în sf. biserică din Brusturi spre ași arată desteritatea în cele rituale respective în predicamânt făcându-se astfel cunoscut poporului.

Din ședința comitetului parohial din Brusturi ținută la 27 sept. (14 oct.) 1909.

Nicolau Budugan,
preot, președinte.

Traian Nicodim,
inv., not. com.

In conțelegere cu: *Cornel Lazăr*, protobresbiter.

—□—

3-3

Pentru indeplinirea ambelor parohii din Cînteiu, atât a acelei reactivată prin concursul de sub Nr. 119/909 a Ven. Sinod eparhial, cât și a celei remase vacante după reposatul preot Ioan Iancu, să scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala“.

Ambele parohii fiind de clasa primă, dela recurenți să recere evaluație corespunzătoare.

Venitele impreunate cu acestea parohii sunt: 1. Câte una sesiune pământ parohial; 2. Câte un intravilan parohial; 3. Despăgubire de imaș; 4. Pentru bir și stole câte 300-300 cor. solvinde din cassa culturală.

Cei aleși au să supoarte toate contribuțiile ce cad după sesiile beneficate și au să provadă catechizarea în școală noastră confesională din loc fără ori ce remunerație.

Recursele ajustate cu documentele de lipsă și adresate comitetului parohial din Cînteiu, să vor așterne la oficiul protopopești ort. rom. din Chișineu (Kisjenő) în terminul concursual, având recurenții a se prezenta în cutare duminecă ori serbătoare în sfârșitul bisericii din Cînteiu, pentru a-și arata desteritatea în cântare și oratorie, pe lângă observarea dispozițiilor §-ului 20 din regulamentul pentru parohii.

Cînteiu, din ședința comitetului parohial ort. rom. ținută la 30 august (12 sept.) 1909.

Gavril Popluca,
pres. com. par.

Ioan Popoviciu,
notar com. par.

In conțelegere cu: *Demetru Muscanu*, adm. ppesc.

—□—

3-3

Pentru indeplinirea stației învățătoresc-cantabile din Măgulicea, devenind în vacanță prin abdicare, prin aceste să scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în foaia oficială.

Emolumentele sunt: 1. Salar în bani gata din casa cult. 500 cor. 2. Spese de conferință 20 cor. 3. Spese pentru scripturistica 20 cor. 4. Lemne pentru încălzirea salei de învățământ și a locuinței învăț. după trebuință. 5. Uzufructul grădinei scol $\frac{1}{4}$ iugher cat. 6. Dela înmormântări unde va fi poftit căte 1 cor.

Alegăndul învățător este îndatorat să conducă strana fără altă remunerație.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți să-și suștearnă recursele lor instruite conform regulamentului și adresate comitetului parohial din Măgulicea, în terminul sus indicat, pe calea oficiului protoprezbiteral gr. or. român din Halmagiu (Nagyhalmagy).

Recurenții sunt poftiți să se prezenteze în vre-o duminecă ori sărbătoare în sf. biserică din Măgulicea spre a-și arata desteritatea în tipic și cântările bis. făcându-se astfel cunoscut poporului.

Din ședința comitetului parohial din Măgulicea, ținută la 14 oct. (1 nov.) 1909.

Laurentiu Iuga,
paroh, pres.

Gheorghe Petrișor,
inv., not. com. par.

In conțelegere cu: *Cornel Lazăr*, pprezbiter, insp. scol.

—□—

3-3

Pentru indeplinirea stației învățătoresc-cantabile din Curtici, prin aceasta să scrie din oficiu concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala“.

Venitele impreunate cu aceasta parohie sunt: 1. Una sesiune de pământ parohial; 2. birul preoțesc dela parohienii apartinători acestei parohii în proporția următoare: a) dela parohienii, cari posed numai casă și intravilan, una măsură de bucate, și anume: jumătate grâu, jumătate cucuruz astfel însă, că dacă pe unul și același intravilan ar fi edificate mai multe case și astfel ar locui pe un intravilan mai multe familii, toți acești posesori la olaltă plătesc evota de o măsură de bucate stăverită mai sus și nu fiecare separată cete o măsură; b) parohienii, care pe lângă casă și intravilan mai posed și pământ până la $\frac{1}{4}$ de sesie, vor solvi fiecare în bir cete o măsură grâu și $\frac{1}{2}$ cucuruz, ori invers după imprejurări; iar c) aceia parohieni, cari posed pământ peste $\frac{1}{4}$ de sesie, au să plătească cete una măsură grâu și una măsură cucuruz. 3. stoile legale.

Parohia fiind de clasa primă, dela recurenți să recere evaluație prescrisă pentru asemenea parohii.

Alesul va suporta toate contribuțiile după pământul ce-l va beneficia; va catechiza atât la școală comună că și la cele confesionale fără a țineă cont la vrăjitoare pentru aceasta.

Recursele ajustate cu documentele prescrise, adresate comitetului parohial din Curtici, să vor așterne în terminul concursual la oficiul protopopești al trăsăturii Chișineu (Kisjenő), având recurenții a se prezenta în cutare duminecă ori serbătoare în sfârșitul bisericii din Curtici spre a-și arata desteritatea în cele rituale și oratorie, ținând cont de dispozițiunile §-ului 20 din Regulamentul pentru parohii.

Chișineu, 29 octombrie (11 nov.) 1909.

Demetru Muscanu,
adm. ppesc.

—□—

3-3